

Cultura i Societat

ESPECTACLES | CIÈNCIA | TENDÈNCIES | TRADICIONS | FETS I GENT | CINEMA | TELEVISIÓ

CORREU ELECTRÒNIC cultura@ddg.cat

Quinze concerts aquest estiu al Festival de Guitarra Girona - Costa Brava

DDG GIRONA

El Festival de Guitarra Girona-Costa Brava comptarà aquest any amb una quinzena de concerts, vuit menys que l'any passat perquè la crisi del coronavirus ha fet impossible per servir alguns espais que ja eren habituals. Començarà demà amb un concert gratuït de joves intèrprets gironins al bar +Cub de Girona, i la inauguració oficial serà l'endemà, 9 de juliol, amb italians Guglielmi-Agostinelli, duo de mezzosoprano i guitarra, a la Casa de Cultura de Girona, que acollirà sis recitals aquest estiu, entre ells el de Toti Soler, cap de cartell del festival i protagonista de la cloenda, el 19 de setembre.

Pel que fa a la resta d'espais, hi ha previstos concerts a Salt, l'Escala, Santa Cristina d'Aro, Platja d'Aro, Llançà o Palamós.

Les entrades ja estan a la venda al web del festival.

L'organització assenyala que està estudiant la possibilitat de retransmetre en directe en línia alguns dels concerts a través de Facebook.

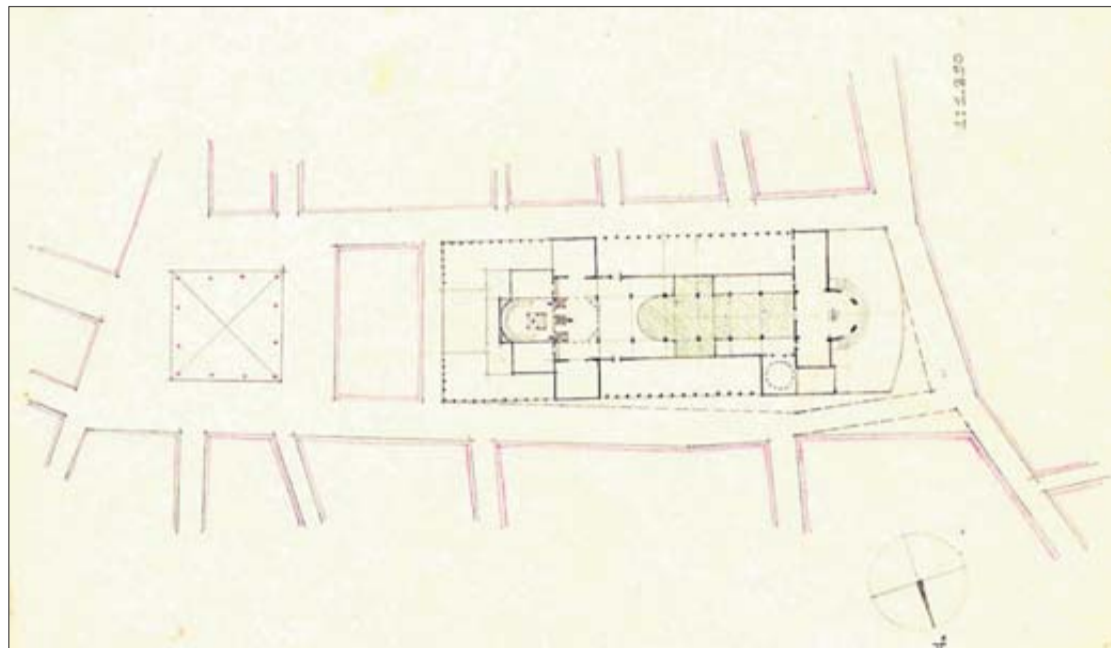
David Fernández i Lu Roi obren demà el cicle Poesia al Claustre a Girona

A. C. GIRONA

El periodista David Fernández i l'artista Lu Roi obriran demà a les nou la tercera edició del cicle Poesia al Claustre al Centre Cultural la Mercè de Girona. Ho faran amb el recital poètic *La força incendiària de les paraules*, en el qual posaran veu i música a una selecció dels poemes d'Erri de Luca, en un acte pel que ja s'han exhaurit les entrades però que es podrà seguir en directe al canal de Youtube Girona Cultura TV.

El 15 de juliol hi ha previst *Poetes. Elles tenen la paraula*, una selecció de poemes de dones com Clementina Arderiu, Maria Mercè Marçal o Marta Pessarrodona a càrrec de l'actor Joan Massotkleiner i l'arpa d'Anna Godoy.

Tancarà el cicle, el 22 de juliol, el cantautor Joan Isaac amb *Paral·lelismes*, una recopilació de poemes del seu llibre *Intimissimi*. A causa de la crisi sanitària, s'ha reduït l'aforament i es requereix inscripció gratuïta prèvia.

El disseny del nou edifici que proposava Martínez Paricio. (ARXIU HISTÒRIC DEL COAC). L'església al 1939. JOSEP MARIA MARQUÉS.

L'església de St. Pere que no va ser

El COAC prepara una mostra per commemorar el mil·lenari del temple de Figueres amb arxius inèdits sobre la reconstrucció proposada per Pelayo Martínez Paricio, que va ser descartada

ALBA CARMONA GIRONA

Els bombardejos de la Guerra Civil van impactar directament sobre l'església de Sant Pere de Figueres. L'arquitecte local Pelayo Martínez Paricio (1898-1978) va treballar intensament en el disseny de la reconstrucció, arribant fins i tot a proposar un nou temple molt més gran en una nova ubicació, un projecte que finalment no va tirar endavant.

Coincidint amb el mil·lenari de l'església de Sant Pere (1020-2020), la delegació de l'Alt Empordà del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya (COAC) ha tret a la llum documentació inèdita d'aquest projecte que no va arri-

bar a bon port i que acabarà formant part d'una mostra que inaugurarà a la tardor dedicada a l'efemèride. Dibuixos i plànols de les primeres propostes ideades per Martínez Paricio durant el 1939 formaran part de l'exposició, que es podrà veure a la sala d'exposicions de la seu figuerenca del COAC, en un dels edificis de la rectoria de l'església.

L'exhibició en la qual treballa el Col·legi d'Arquitectes ha comptat amb la col·laboració de l'arquitecte Joan Falgueras Font, que ha investigat l'etapa de reconstrucció de l'església després de la guerra. Inclourà un recull amb una vintena de documents, fins ara inèdits,

referents a les propostes en què va treballar l'arquitecte entre el 39 i fins pocs dies abans que es posés la primera pedra del projecte de reconstrucció definitiu, signat per tres professionals barcelonins.

I és que la reconstrucció va començar a finals del 39, quan l'empordanès començava a treballar com a arquitecte a Regiones Devastadas, l'organisme creat pel franquisme per restaurar el patrimoni i les infraestructures destruïdes pel conflicte.

Pelayo Martínez Paricio va dibuixar uns primers encaixos del que podria ser el nou temple, però tenia dubtes sobre l'emplaçament i va proposar aixecar un edifici de

nova planta, més gran i imponent, en un altre lloc.

Finalment, però, el bisbe Carrià i el mossèn Pere Xutglà van encarregar el projecte als arquitectes de Barcelona Amadeo Llompart, Enric Mora i Josep Maria de Segarra, que van optar per reconstruir el temple seguint l'estil gòtic de l'antiga nau per aconseguir un conjunt unificat.

A més dels arxius que formen part del Fons Pelayo Martínez Paricio que custodia l'Arxiu Històric del COAC, la mostra es complementarà amb imatges del mateix arxiu de l'església i els plànols de l'avantprojecte de reconstrucció que va reeixir.

CRÍTICA TEATRE

Alba Carmona
GIRONA

«SERÀ EL NOSTRE SECRET»

► Dramatúrgia i direcció: Daniela Feixas. Repartiment: Marta Montiel i Elies Barberà. 3, 4 i 5 de juliol. Sala la Planeta.

12 dies i una pandèmia després, el teatre va tornar a Girona. O els gironins van tornar al teatre. La sala La Planeta de Girona va reprendre l'activitat divendres, i per si no fos prou motiu de celebració, ho va fer amb l'es-

Un silenci compartit

trena d'un potent i colpidor espectacle, un muntatge del teatre documental marca de la casa que tornarà a la sala a la tardor, per Temporada Alta.

El cicle de Teatre Verbatim suma una nova producció, *Serà el nostre secret*, impulsat pels actors Marta Montiel i Elies Barberà i amb dramatúrgia i direcció de Daniela Feixas. Aquest cop, posen en el punt de mira un tabú social, els abusos a menors, a partir d'entrevistes a qui n'ha patit en primera persona o que hi ha estat a prop.

Barberà i Montiel posen veu a aquests testimonis, acompanyats per la música d'Èric Serrano, en un espectacle que vol aportar llum sobre un tema que sempre

sentim de passada i que creiem que passa lluny, en altres cases, a gent que no és com nosaltres ni com els nostres veïns, que són molt simpàtics i sempre saluden.

Per sort, no busca fer ferida amb els detalls -no calen, els agressors no tenen mai límits-, sinó que afronta, de cara i amb molta sensibilitat, la relació de submissió que s'estableix entre les dues parts i el greu impacte que tot plegat té, a curt i llarg termini, sobre els menuts i el tipus d'adult en què es convertiran.

Les dificultats per confiar, la culpa, la reproducció d'uns patrons, la hipersexualització de les criatures, els problemes de salut mental i les addiccions són alguns

dels trets comuns dels casos que apareixen al muntatge, que acaba desembocant en una anàlisi del context on es produeixen les agressions, per posar-nos a tots davant el mirall, com a membres d'una societat que permet que això passi a una de cada cinc persones, perquè no ens n'adonem o no ens volem adonar.

A Serà el nostre secret reben els adults que no protegeixen el nen sinó l'abusador per evitar una desfeta familiar; rep Infància per no tenir cura del que hi ha rere cada tutela i rep la policia, per la desconsideració amb les víctimes. Però, sobretot, rebem tots.

«L'abús és a tot arreu i tots fem veure que no existeix», es diu a l'inici de l'espectacle, que ens anima a destinar-hi més ulls i orelles per deixar al descobert uns silencis que potser compartim.